

derfor taget det som givet, at den danske regering aktivt arbejdede for at få ændret disse tekster med henblik på at fjerne det overstatslige element.

Nu tyder oplysninger i Agence Europe den 27. januar 1995 imidlertid på, at Frankrig på justits- og indenrigsministermøderne, herunder på mødet den 30. november - 1. december 1994 i Bruxelles, har været ene om at kræve et rent mellemstatsligt samarbejde. Frankrig har ifølge disse oplysninger på ministermøderne krævet, at Europol skal være direkte underlagt medlemsstaternes kontrol, mens flertallet i Ministerrådet går ind for en overstatslig model, hvor Europol autonomt - altså som selvstændig juridisk person hævet over nationaliteterne - selv råder over sine registre. Oplysningerne tyder på, at Danmark har ladet Frankrig i stikken og dermed har været med til at isolere Frankrig med det resultat, at Frankrig har måttet kæmpe alene for det synspunkt, at hver medlemsstat suverænt selv skal kunne bestemme, hvilke data der skal overlades til Europols registre. Det franske synspunkt er, at hvert land skal kunne bevare kontrollen med sine egne oplysninger, hvilket ifølge Agence Europe skyldes, at Frankrig ønsker, at følsomme oplysninger skal være utilgængelige.

Alt for meget tyder nu på, at den danske regering i forhandlingerne ser det som sin opgave at bidrage til at skabe et forlig mellem Frankrig og Tyskland, der er de to yderpoler i denne sag. Med en sådan forhandlingslinje tyder det nu på, at den danske regering har ødelagt mulighederne for at hindre en overstatslig model. Tyskland ønsker som bekendt at skabe et overstatsligt unionspoliti efter amerikansk forbillede (FBI), og et kompromis mellem Frankrig og Tyskland vil derfor nødvendigvis indeholde overstatslige elementer.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg stiller dette spørgsmål, fordi jeg er bekymret for, at den danske regering ikke gør sit arbejde godt nok i forhandlingerne vedrørende Europol.

Det har jo været klart tilkendegivet fra den danske regerings side, at der skulle være tale om et rent mellemstatsligt samarbejde. Jeg har ganske vist hele tiden stillet mig meget tvivlende over for, om det skulle kunne lade sig gøre inden for rammerne af de forhandlinger, der finder sted; men vi var dog i hvert fald enige om, at den danske regering skulle gøre alt, hvad den overhovedet kunne, for at nå frem til, at der

bliver tale om et mellemstatsligt og ikke et overstatsligt samarbejde. Men nu tyder de oplysninger, vi får, på, at den danske regering ikke har gjort det godt nok i disse forhandlinger.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet lyder, om Danmark ikke har støttet den franske regering i, at Europol skal være mellemstatsligt.

Det korte svar er: Danmark har støttet, at det skal være et mellemstatsligt samarbejde, bl.a. fordi der i henhold til Traktaten kun kan være tale om et mellemstatsligt samarbejde.

Af den skriftlige begrundelse for spørgsmålet fremgår det, at regeringen kritiseres for ikke i tilstrækkelig grad at have fremhævet Europols mellemstatslige karakter på de seneste justits- og indenrigsministermøder. Det er altså ikke en korrekt fremstilling.

Som det er spørgeren bekendt, deltager Danmark fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender, og det gælder også i forhandlingerne om udfærdigelse af Europolkonventionen. Dette samarbejde finder sted i henhold til Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen, der jo var grundlaget for det danske ja ved folkeafstemningen i 1993.

Det følger direkte af disse bestemmelser, at der i denne del af Unionstraktaten er tale om et mellemstatsligt samarbejde, i særdeleshed når det gælder samarbejdet om Europol. Beslutningsproceduren på området hviler således på princippet om enstemmighed, og initiativretten tilkommer ene og alene medlemslandene.

Fra dansk side har vi under hele forhandlingsforløbet på såvel embeds- som på minister-niveau understreget og betonet det mellemstatslige samarbejdes karakter. Det gælder også for den del af forhandlingerne, der har vedrørt Europols fremtidige systemarkitektur, som man så smukt siger. Forhandlingerne herom har strakt sig over en meget lang periode, og disse forhandlinger er af naturlige grunde kun sparsomt refereret. Forhandlingerne om opbygning af Europols datasystem er endnu ikke afsluttet, ja, der foregår endda forhandlinger i dag. Men både det foreliggende konventionsudkast og det franske formandskabs kompromisforslag tager udgangspunkt i en klar mellemstatslig model.

Det kommende Europol er pr. definition et mellemstatsligt samarbejde, og det vil fortsat udelukkende være dansk politi, der har myndighedsudøvelsen i Danmark. Der ligger intet i grundlaget for Europol, der peger i anden retning.